

Република Србија
УПРАВНИ СУД
11 У. 14494/11
04.04.2013.године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Живане Ђукановић, председника већа, Љиљане Максимовић и Јелене Ивановић, чланова већа, са судским саветником Весном Мутавџић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А. из ...,, поднетој против решења Жалбене комисије Владе Републике Србије број 116-01-66/2011-01 од 15.11.2011. године, у предмету дисциплинске одговорности, у нејавној седници већа, одржаној дана 04.04.2013. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** решење Жалбене комисије Владе Републике Србије број 116-01-66/2011-01 од 15.11.2011. године и предмет враћа надлежном органу на поновно одлучивање.

Образложење

Оспореним решењем, које је донето у извршењу пресуде Управног суда 3 У. 31334/10 од 09.06.2011. године, одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против решења Министарства финансија – Пореске управе – Централа Ди/И-број 116-62/2007-11/17 од 08.09.2011. године, којим је тужилац оглашен кривим за теже повреде дужности из радног односа из члана 109. став 1. тачка 3, 6. и 15. Закона о државним службеницима и члана 36. став 1. алинеја 3. Правилника о остваривању права и обавеза из радног односа запослених у Министарству финансија – Пореска управа, за које му је изречена дисциплинска мера – престанак радног односа са 31.12.2007. године.

Тужилац у тужби оспорава законитост решења туженог органа из свих разлога предвиђених Законом о управним споровима. Наводи да у поновном поступку није поступљено по раније донетим пресудама Управног суда и да му је поново произвољно изречена најтежа дисциплинска мера – престанак радног односа само на основу изјаве једног човека, за коју он није имао никаквих доказа. Истиче да је нацрт решења донео на основу решења Секретаријата за саобраћај Града Београда од 12.12.2002. године, којим је Б.Б. одобрено постављање тезге у периоду од 20.12.2002. године до 14.01.2003. године и да тај нацрт решења није потписан од стране руководиоца, тако да није ни произвео никакве штетне последице. Указује да од Б.Б. није примио никакав новац, што је доказао и тужбом против именованог, који је решењем Петог општинског суда у Београду од 25.09.2008. године оглашен одговорним за кривично дело увреде, па његова изјава није ни могла бити цењена као једини доказ против тужиоца. Предложио је да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење, а тужени орган обавезе да га врати на радно место које је обављао до 31.12.2007. године.

У одговору на тужбу тужени орган је остао у свему при разлозима изнетим у образложењу оспореног решења и предложио је да суд тужбу одбије.

По оцени навода у тужби, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, Управни суд је нашао да је тужба основана.

Према образложењу оспореног решења, у поновном поступку првостепени орган је правилно одлучио када је тужиоца огласио кривим за теже повреде дужности из радног односа из члана 109. став 1. тачка 3, 6. и 15. Закона о државним службеницима и члана 36. став 1. алинеја 3. Правилника о остваривању права и обавеза из радног односа запослених у Министарству финансија – Пореска управа, за које му је правилно изречена дисциплинска мера – престанак радног односа са 31.12.2007. године.

Међутим, по оцени суда, основано се у тужби оспорава законитост решења туженог органа, јер је донето уз повреде правила поступка из члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку (“Службени лист СРЈ” бр. 33/97 и 31/01 и “Службени гласник

РС” бр. 30/10) којим је, између осталог, прописано да образложење решења садржи: кратко излагање захтева странака, утврђено чињенично стање, по потреби и разлоге који су били одлучни при оцени доказа, разлоге због којих није уважен који од захтева странака, правне прописе и разлоге који с обзиром на утврђено чињенично стање упућују на решење какво је дато у диспозитиву.

Ово стога што из образложења оспореног решења се не види на који начин је тужилац ометао странку у остваривању права и интереса пред државним органом и у чему се то ометање састоји, а диспозитивом је оглашен кривим и за тежу повреду дужности из радног односа из члана 109. став 1. тачка 15. Закона о државним службеницима и члана 36. став 1. алинеја 3. Правилника о остваривању права и обавеза из радног односа запослених у Министарству финансија – Пореска управа, која садрже исто обележје, па је образложење решења у овом делу контрадикторно диспозитиву, што представља повреду правила поступка из члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку.

Поред наведеног, суд налази да образложење оспореног решења не садржи ни разлоге за одустанак од дела захтева за покретање дисциплинског поступка против тужиоца због теже повреде дужности из радног односа из члана 109. став 1. тачка 1. и 2. Закона о државним службеницима, за које је оглашен кривим раније донетим решењима првостепеног органа, нити садржи разлоге због којих се сада за мањи број повреда дужности из радног односа изриче иста дисциплинска мера – престанак радног односа, коју повреду правила је у поновном поступку такође потребно отклонити.

Предлог тужиоца да суд сам реши ову управну ствар суд није уважио, јер природа ствари то не дозвољава и утврђено чињенично стање не пружа поуздан основ за то, те нису испуњени услови из члана 43. став 1. Закона о управним споровима.

Обзиром на то да је оспорено решење поништено због повреда правила поступка, суд је решавао без одржавања усмене расправе, у смислу одредбе члана 33. став 2. Закона о управним споровима.

Са изнетих разлога, налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је одлучио као у диспозитиву ове пресуде на основу одредбе

члана 40. став 2. и члана 42. став 1. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС” бр. 111/09), с тим што су примедбе и правно схватање суда изнети у овој пресуди обавезујући за тужени орган у смислу одредбе члана 69. став 2. истог закона.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 04.04.2013. године, 11 У. 14494/11

Записничар
Весна Мутавцић,с.р.

Председник већа - судија
Живана Ђукановић,с.р.

За тачност отправка
управитељ писарнице
Дејан Ђурић

AJ